

ROZHODNUTIE

Číslo: 012/34676/2024/PR/SD
Číslo spisu: 5687-2024-BA

V Bratislave dňa 15. 11. 2024

Predseda Úradu pre reguláciu sieťových odvetví ako orgán príslušný na konanie podľa § 5 ods. 6 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších predpisov v spojení s § 5, § 57 ods. 2 a § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov vo veci odvolania proti rozhodnutiu Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, odboru regulácie vodárenstva č. 0020/2024/V-SD z 19. augusta 2024

rozhodol

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov tak, že odvolanie spoločnosti Vodárne a kanalizácie Stupava, s. r. o., Devínska cesta 30, 900 31 Stupava, IČO: 50 107 461, v zastúpení Nosko & Partners s. r. o., Podjavorinskej 2, 811 03 Bratislava, IČO: 36 860 107, **z a m i e t a** a rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, odboru regulácie vodárenstva č. 0020/2024/V-SD z 19. augusta 2024 **p o t v r d z u j e**.

Odôvodnenie:

- Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, odbor regulácie vodárenstva (ďalej len „úrad“ alebo „prvostupňový orgán“) vydal dňa 19. augusta 2024 rozhodnutie č. 0020/2024/V-SD, č. sp. 4737-2024-BA, ktorým bola spoločnosti Vodárne a kanalizácie Stupava, s. r. o., Devínska cesta 30, 900 31 Stupava, IČO: 50 107 461 (ďalej len „účastník konania“) uložená pokuta podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení zákona č. 433/2022 Z. z. (ďalej len „zákon č. 250/2012 Z. z.“) vo výške 1 300,- eur za spáchanie správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. p) zákona č. 250/2012 Z. z. tým, že nepredložil úradu v termíne do 31. mája 2024 skutočné údaje za odvádzanie a čistenie odpadovej vody verejnou kanalizáciou za rok 2023 podľa § 15 ods. 1 v spojení s § 15 ods. 3 vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 323/2022 Z. z., ktorou sa ustanovuje cenová regulácia výroby, distribúcie a dodávky pitnej vody verejným vodovodom a odvádzania a čistenia odpadovej vody verejnou kanalizáciou a niektoré podmienky vykonávania regulovaných činností vo vodnom hospodárstve v znení vyhlášky č. 498/2023 Z. z. (ďalej len „vyhláška č. 323/2022 Z. z.“), čím porušil povinnosť podľa § 29 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z.
- Rozhodnutie č. 0020/2024/V-SD z 19. augusta 2024 (ďalej len „rozhodnutie“) bolo účastníkovi konania doručené 19. augusta 2024.

3. Proti rozhodnutiu podal účastník konania v súlade s § 53 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) v zákonnej lehote odvolanie, ktoré bolo prvostupňovému orgánu doručené 03. septembra 2024 a zaevidované pod ev. č. 34676/2024/BA (ďalej len „odvolanie“).
4. Vzhľadom na to, že prvostupňový orgán nerozhodol o odvolaní podľa § 57 ods. 1 správneho poriadku, predložil dňa 25. septembra 2024 v súlade s § 57 ods. 2 správneho poriadku odvolanie spolu so spisovým materiálom predsedovi Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, ako orgánu príslušnému na konanie o odvolaní (ďalej len „odvolací orgán“).

I. Prvostupňové konanie

5. Prvostupňový orgán oznámením č. 30746/2024/BA z 25. júla 2024 začal správne konanie voči účastníkovi konania vo veci uloženia pokuty za porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zákona č. 250/2012 Z. z. V oznámení o začatí správneho konania prvostupňový orgán oznámil účastníkovi konania, že podkladom pre správne konanie a vydanie rozhodnutia v predmetnej veci bude zistenie porušenia zákona č. 250/2012 Z. z. nedodržaním povinnosti ustanovenej v § 29 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. Oznámenie o začatí správneho konania bolo účastníkovi konania doručené dňa 06. augusta 2024.
6. Prvostupňový orgán oznámením č. 30746/2024/BA z 25. júla 2024 účastníkovi konania zároveň uviedol, že v zmysle § 33 ods. 2 v spojení s § 27 ods. 1 správneho poriadku sa pred vydaním rozhodnutia môže oboznámiť s podkladom pre rozhodnutie, spôsobom jeho zistenia, vyjadriť sa k podkladu pre rozhodnutie a spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie do desiatich dní odo dňa doručenia tohto oznámenia.
7. Účastník konania sa k oznámeniu o začatí správneho konania nevyjadril ani neuplatnil svoje právo nahliadnuť do spisu pred vydaním rozhodnutia.
8. Prvostupňový orgán po posúdení, zvážení a zohľadnení všetkých okolností týkajúcich sa spôsobu, času trvania a následkov porušenia povinnosti vydal 19. augusta 2024 rozhodnutie, ktorým účastníkovi konania uložil pokutu vo výške 1 300,- eur podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. za spáchanie správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. p) zákona č. 250/2012 Z. z. Rozhodnutie bolo účastníkovi konania doručené 19. augusta 2024.

II. Odvolanie účastníka konania

9. Proti rozhodnutiu podal účastník konania v zákonom ustanovenej lehote odvolanie, ktoré bolo prvostupňovému orgánu doručené 03. septembra 2024. Účastník konania odvolanie proti rozhodnutiu odôvodnil nasledovne.
10. Účastník konania uviedol, že považuje napadnuté rozhodnutie za nezákonné, keďže ním uložená sankcia je neprimeraná závažnosti správneho deliktu, ktorého sa mal účastník konania dopustiť, a teda je nezákonná. Formálne je síce pokuta uložená vo výške v rámci zákonom predpokladanej sadzby, ale pri jej ukladaní prvostupňový orgán nezhodnotil správne všetky okolnosti, na ktoré je potrebné prihliadnuť, a teda uložil pokutu vo výške nezodpovedajúcej stavu veci, a teda vo výške nezákonnej.
11. Ďalej účastník konania uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že je nútený sa brániť voči výške uloženej pokuty, zároveň poukazuje aj na formálne pochybenia prvostupňového orgánu v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia.

12. Účastník konania uviedol, že prvostupňový orgán nerešpektoval v plnom rozsahu ustanovenia správneho poriadku, a to ustanovenia § 18 ods. 3 správneho poriadku a § 33 ods. 2 správneho poriadku. Z uvedených ustanovení vyplýva povinnosť správneho orgánu najskôr oznámiť všetkým známym účastníkom konania jeho začatie a následne, pred vydaním rozhodnutia, umožniť účastníkom konania a zúčastneným osobám vyjadriť sa k podkladu a spôsobu jeho zistenia, resp. navrhnúť jeho doplnenie. V predmetnej veci však prvostupňový orgán podaním zo dňa 25. júla 2024 nielen oznámil začatie konania, ale zároveň účastníkovi konania už rovno poskytol desať dňovú lehotu na vyjadrenie sa k podkladom rozhodnutia, spôsobu ich zistenia a na navrhnutie ich doplnenia, a dokonca účastníkovi konania aj oznámil, čo bude jediným podkladom pre vydanie rozhodnutia. Z uvedeného vyplýva, že prvostupňový orgán už v oznámení o začatí konania jednoznačne vymedzil, že bude rozhodovať výlučne na základe jediného podkladu pre vydanie rozhodnutia, a tým úplne poprel právo účastníka konania navrhnúť dôkazy v zmysle ustanovenia § 32 ods. 1 správneho poriadku a vyjadriť sa k veci (vyjadrenie ako podklad pre vydanie rozhodnutia) v zmysle § 32 ods. 2 správneho poriadku.
13. Účastník konania uviedol, že je absolútne zrejmé, že správny postup správneho orgánu je taký, kedy správny orgán najskôr oznámi účastníkovi konania začatie konania, umožní mu vyjadriť sa k veci a v rámci tejto fázy konania zistí skutočný stav veci úplne a presne a až následne (teda de facto po skončení dokazovania) umožní účastníkovi konania sa vyjadriť k podkladom pre vydanie rozhodnutia, pričom správny poriadok umožňuje na základe takého vyjadrenia aj prípadne doplnenie dokazovania (ustanovenie § 33 ods. 2 správneho poriadku umožňuje navrhnúť doplnenie podkladov pre rozhodnutie). Ak prvostupňový orgán nedodrжал uvedený postup a de facto zmiatol účastníka konania tým, že jediným podkladom pre vydanie rozhodnutia je podklad označený v oznámení o začatí konania, potom porušil jeho procesné práva a znemožnil tým vydanie zákonného rozhodnutia. Uvedené platí o to viac, kedy účastník konania v neformálnej komunikácii s prvostupňovým orgánom tvrdil, že včas zaslal oznámenie o údajoch o odvádzaní a čistení odpadovej vody verejnou kanalizáciou za rok 2023, avšak učinil tak podaním bez poštovej doručenky. Účastník konania žiadal prvostupňový orgán, aby preveril doručenie predmetného oznámenia zo strany účastníka konania, keďže jeho poštové doručenie (o ktorom nie je dôvod mať pochybnosť, že bolo zrealizované) by znamenalo, že zo strany účastníka konania nedošlo k správne mu deliktu.
14. Ďalej účastník konania uviedol, že napadnuté rozhodnutie je potrebné považovať za zmatečné a nezákonné z dôvodu, že z jeho výrokovej časti nie je možné zistiť, na základe akej skutočnosti je porušenie povinnosti podľa ustanovenia § 15 ods. 1 a ods. 3 vyhlášky č. 323/2022 Z. z. porušením povinnosti podľa ustanovenia § 29 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z., a teda správnym deliktom v zmysle ustanovenia § 36 ods. 1 písm. p) zákona č. 250/2012 Z. z. Prvostupňový orgán vo výroku rozhodnutia neuviedol, porušenie ktorej konkrétnej povinnosti podľa ustanovenia § 29 ods. 1 zákona č. 250/2012 Z. z. nastalo, teda, či účastník konania porušil povinnosť vykonávať regulovanú činnosť v súlade s právoplatným rozhodnutím (alebo potvrdením úradu) alebo porušil povinnosť dodržiavať cenovú reguláciu, alebo porušil povinnosť dodržiavať vecnú reguláciu. Ďalej je potrebné uviesť, že prvostupňový orgán síce následne v odôvodnení, hoci značne nekonkrétne, uviedol, že účastník konania mal porušiť cenovú reguláciu, ale nevysvetlil, z akého dôvodu sa má porušenie povinnosti podľa ustanovenia § 15 ods. 1 a ods. 3 vyhlášky č. 323/2022 Z. z. považovať za porušenie povinnosti dodržiavať cenovú reguláciu podľa ustanovenia § 29 ods. 1 zákona č. 250/2012 Z. z., a teda či také porušenie (povinnosť podľa vyhlášky) je vôbec porušením daného ustanovenia (zákona), a tým pádom správnym deliktom. Rovnako možno namietnuť, že prvostupňový orgán vo výroku rozhodnutia

neuviedol, akým spôsobom došlo k naplneniu skutkovej podstaty správneho deliktu podľa ustanovenia § 36 ods. 1 písm. p) zákona č. 250/2012 Z. z., keď neuviedol, aká objektívna stránka danej skutkovej podstaty správneho deliktu mala byť naplnená (teda akú povinnosť účastník konania porušil). Účastníkovi konania musí byť zrejmé, čo sa mu kladie za vinu, aby sa mohol brániť. V tomto prípade prvostupňový orgán vôbec nevymedzil, čoho konkrétne sa mal účastník konania dopustiť, ak porušil povinnosť podľa ustanovenia § 15 ods. 1 a ods. 3 vyhlášky č. 323/2022 Z. z. Tento závažný procesný nedostatok ukracuje účastníka konania na možnosti uplatnenia jeho obrany, a teda robí napadnuté rozhodnutie celkom zjavne nezákonným.

15. Účastník konania ďalej namietal, že prvostupňový orgán nepostupoval dôsledne v zmysle ustanovenia § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. a ustanovenia § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. Účastník konania uviedol, že je potrebné uviesť, že čas trvania protiprávneho stavu, teda porušenia povinnosti podľa ustanovenia § 15 ods. 1 a ods. 3 vyhlášky č. 323/2022 Z. z., bol skutočne minimálny, keď trval len 6 dní a z toho len 4 pracovné dni. V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že účastník konania mal oznámiť údaje o čistení a odvádzaní odpadových vôd verejnou kanalizáciou za rok 2023, ten skončil dňa 31. decembra 2023. Lehota na oznámenie údajov bola vyhláškou určená do 31. mája 2024, teda išlo v podstate o lehotu 152 dní, pri ktorej sa dostal účastník do omeškania len v rozsahu 6 dní. Vzhľadom na účel, ktorý je krytý ustanovením povinnosti oznamovať údaje o odvádzaní a čistení odpadovej vody verejnou kanalizáciou, kedy tieto údaje využíva úrad pre správne nastavenie cenovej regulácie, platí, že ak k porušeniu povinnosti zo strany účastníka konania došlo (hoci účastník konania tvrdí, že doručoval údaje poštovou nedoporučenou zásielkou včas), tak porušenie povinnosti je výlučne formálne, bez skutočného dopadu na činnosť úradu, ktorú ostatne správny orgán ani neuvádza.
16. Účastník konania uviedol, že súhlasí s tým, že je potrebné bazírovať na dodržiavaní povinností, ale tam, kde v dôsledku porušenia nenastal žiaden reálny dôsledok, je potrebné od potrestania účastníka konania buď upustiť, alebo tomuto uložiť sankciu na samej spodnej hranici zákonom ustanovenej sadzby. V tejto súvislosti rozhodne neobstojí ani okolnosť, na ktorú prvostupňový orgán pri ukladaní sankcie prihliadal, a to, že zo strany účastníka konania malo ísť o opakované porušenie v období posledných troch rokov. Ustanovenie § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. (úrad prihliadne aj na to, či sa regulovaný subjekt alebo osoba, ktorej sa pokuta ukladá, dopustila správneho deliktu opakovane do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty) je značne zmätočné a nezrozumiteľné, pretože nie je zrejmé, ako sa má počítat lehota troch rokov, teda či od právoplatnosti akého rozhodnutia (o predchádzajúcom správnom delikte?), ďalej nie je zrejmé, či má ísť o totožný správny delikt, správny delikt podľa tohto zákona alebo akýkoľvek iný správny delikt. Daná formulácia je značne neštandardná, a v prípade, ak by mal zákonodarca záujem dosiahnuť účel tvrdý prvostupňovým orgánom, formuloval by dané ustanovenie napr. v znení, že úrad prihliadne aj na to, či sa regulovaný subjekt alebo osoba, ktorej sa pokuta ukladá, dopustila správneho deliktu podľa tohto zákona v posledných troch rokoch predtým ako sa dopustila prejednávaneho správneho deliktu. Účastník konania formálne dodal, že zákonodarca nestanovil, ako sa má zohľadniť prípadné opakované dopustenia sa správneho deliktu. Účastník konania zhrňujúco uviedol, že podľa jeho názoru nebolo možné prihliadnuť na to, že sa mal v minulosti dopustiť iného správneho deliktu, a to z dôvodu, že zákon nedáva jasné pravidlá, pre určenie časovej hranice, ani pre určenie vecnej hranice (teda o aký správny delikt malo ísť). Účastník konania však uvádza, že v minulosti sa dopustil úplne iného správneho deliktu (podľa § 36 ods. 1 písm. n) a podľa § 36 ods. 1 písm. x) zákona č. 250/2012 Z. z.), a teda v tomto prípade nejde z jeho strany o opakovaný správny delikt.

17. Účastník konania uviedol, že aj v prípade prihladenia na predchádzajúci správny delikt, nebol dôvod na to, aby mu bola uložená pokuta vo výške vyššej ako je minimálna výška, (t. j. suma vo výške 500,- eur), resp. vo výške len nepatrne vyššej ako je minimálna výška pokuty, a to s ohľadom na nasledovné skutočnosti: (i) účastník konania porušovanú povinnosť dodatočne splnil sám, bez upozornenia prvostupňového orgánu, (ii) porušenie povinnosti trvalo absolútne zanedbateľnú dobu, (iii) porušenie povinnosti nemalo na strane úradu a jeho činnosti žiaden dopad, (iv) išlo o prvé porušenie tejto povinnosti zo strany účastníka konania.
18. S ohľadom na uvedené účastník konania navrhol, aby odvolací orgán napadnuté rozhodnutie zrušil a vrátil vec prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie, alebo aby napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že výšku pokuty zníži.

III. Druhostupňové konanie

19. Podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku *správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.*
20. Podľa § 3 ods. 4 správneho poriadku *správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.*
21. Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku *správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.*
22. Podľa § 32 ods. 2 prvej a druhej vety správneho poriadku *podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.*
23. Podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku *správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.*
24. Podľa § 46 správneho poriadku *rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.*
25. Podľa § 47 správneho poriadku *rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovie v plnom rozsahu.*

26. Podľa § 59 ods. 1 správneho poriadku *odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.*
27. Podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku, *ak sú preto dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.*
28. Odvolací orgán, s poukazom na citované ustanovenia správneho poriadku, v odvolacom konaní napadnuté rozhodnutie spolu so spisovým materiálom, týkajúcim sa veci, v celom rozsahu preskúmal, osobitne preskúmal jeho výrok a odôvodnenie a ich súlad so všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä s príslušnými ustanoveniami správneho poriadku a zákona č. 250/2012 Z. z., vyhodnotil dôvody uvedené v rozhodnutí, ako aj skutočnosti uvedené v odvolaní.
29. Odvolací orgán z administratívneho spisu prvostupňového orgánu zistil, že prvostupňový orgán oznámením č. 30746/2024/BA z 25. júla 2024 začal správne konanie vo veci uloženia pokuty za porušenie zákona č. 250/2012 Z. z., ktoré obsahuje aj výzvu adresovanú účastníkovi konania na vyjadrenie sa k podkladom pred vydaním rozhodnutia.
30. V administratívnom spise prvostupňového orgánu sa ďalej nachádza rozhodnutie, ktorým prvostupňový orgán účastníkovi konania uložil pokutu podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. za spáchanie správneho deliktu uvedeného vo výroku rozhodnutia.
31. Napokon administratívny spis prvostupňového orgánu obsahuje samotné odvolanie účastníka konania z 03. septembra 2024, postúpenie odvolania odvolaciemu orgánu z 25. septembra 2024 a upovedomenie z 25. septembra 2024 o postúpení odvolania spolu so spisovým materiálom odvolaciemu orgánu.
32. Odvolací orgán, v súlade s § 33 ods. 2 v spojení s § 27 ods. 1 správneho poriadku, zaslal účastníkovi konania podanie č. 36779/2024/BA z 27. septembra 2024, v ktorom uviedol, že v konaní postupuje podľa zákona č. 250/2012 Z. z. a správneho poriadku, a vychádza z odvolania účastníka konania a podkladov, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu vedeného prvostupňovým orgánom. Zároveň odvolací orgán oznámil účastníkovi konania, že je oprávnený pred vydaním rozhodnutia vyjadriť sa k jeho podkladom, spôsobu ich zistenia a navrhovať ich doplnenie v stanovenej lehote sedem dní odo dňa doručenia výzvy, ďalej že má právo nahliadnuť do administratívneho spisu vedeného prvostupňovým orgánom a nahliadnuť do administratívneho spisu vedeného odvolacím orgánom, a že sa môže vyjadriť písomne alebo ústne do zápisnice osobne v deň vopred dohodnutý telefonicky. Podanie bolo účastníkovi konania doručené 30. septembra 2024.
33. Účastník konania doručil odvolaciemu orgánu dňa 08. októbra 2024 vyjadrenie, v ktorom uviedol, že z výzvy odvolacieho orgánu nie je zrejmé, k akým podkladom na vydanie rozhodnutia, resp. spôsobu ich zistenia, sa má účastník konania vyjadriť, keďže odvolací orgán neuviedol, aké podklady na vydanie rozhodnutia boli v rámci odvolacieho konania zabezpečené. Účastník konania zároveň uviedol, že dáva do pozornosti, že prípadné splnenie si povinnosti v zmysle ustanovenia § 33 ods. 2 správneho poriadku zo strany odvolacieho orgánu nemá vplyv na porušenie tejto povinnosti zo strany prvostupňového orgánu, ktoré účastník konania vo svojom odvolaní namietal.

IV. Právne posúdenie odvolacím orgánom

34. Odvolací orgán dôsledne preštudoval všetky podklady úradu, ako aj účastníka konania, zisťoval všetky okolnosti, ktoré mali význam pre vydanie rozhodnutia a zastáva názor, že úrad mal k dispozícii všetky relevantné podklady a informácie, na základe ktorých mohol správne a objektívne rozhodnúť.
35. Odvolací orgán má za to, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade s platnou právnou úpravou, na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, ako aj za to, že prvostupňový orgán v danom prípade postupoval v súlade so zásadami správneho konania, pričom svoje skutkové, ako aj právne závery v odôvodnení napadnutého rozhodnutia odôvodnil.
36. Z obsahu administratívneho spisu, má odvolací orgán za preukázané, že prvostupňový orgán pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade so zákonom č. 250/2012 Z. z. a správnym poriadkom.
37. Odvolací orgán v súlade s § 59 ods. 1 správneho poriadku preskúmal v celom rozsahu rozhodnutie, ako aj predložený spisový materiál a podklady, ktoré v ňom boli obsiahnuté, dôsledne a podrobne zvážil všetky dôvody uvádzané v odvolaní, zhodnotil závery a zdôvodnenia uvedené prvostupňovým orgánom jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach a zistil nasledovné.
38. Podľa § 29 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. *regulovaný subjekt je okrem ďalších povinností ustanovených v tomto zákone povinný vykonávať regulovanú činnosť v súlade s právoplatným rozhodnutím alebo potvrdením úradu a dodržiavať cenovú reguláciu podľa všeobecne záväzného právneho predpisu vydaného úradom, ak osobitný predpis neustanovuje inak.*
39. Podľa § 15 ods. 1 vyhlášky č. 323/2022 Z. z. *po skončení kalendárneho roka sa do 31. mája predkladajú skutočné údaje za predchádzajúci kalendárny rok osobitne za každú regulovanú činnosť a za každú lokalitu so schválenou alebo určenou cenou.*
40. Podľa § 15 ods. 3 vyhlášky č. 323/2022 Z. z. *skutočné údaje sa predkladajú v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe elektronickým podaním do elektronickej schránky. Vyplnené tabuľky podľa príloh č. 2 až 18 sa predkladajú v elektronickej podobe vo formáte, ktorý zachováva úplnú funkčnosť tabuľkového editora.*
41. Podľa § 36 ods. 1 písm. p) zákona č. 250/2012 Z. z. *správneho deliktu podľa tohto zákona sa regulovaný subjekt dopustí, ak nevykonáva regulovanú činnosť v súlade s právoplatným rozhodnutím alebo potvrdením úradu podľa § 14 až 17 a § 29 ods. 1 písm. a) alebo nedodrží cenovú reguláciu podľa všeobecne záväzného právneho predpisu vydaného úradom.*
42. Podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. *úrad uloží regulovanému subjektu pokutu od 500 eur do 100 000 eur za správny delikt podľa odseku 1 písm. a), b), c), e), f) až m), p), q), s) až w), x), z), ab), ad) až af), ah) a ai).*
43. Podľa § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. *pri určovaní výšky pokuty úrad prihliada najmä na spôsob, čas trvania a následky protiprávneho stavu; úrad prihliadne aj na to, či sa regulovaný subjekt alebo osoba, ktorej sa pokuta ukladá, dopustila správneho deliktu opakovane do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty.*

44. Prvostupňový orgán účastníkovi konania rozhodnutím uložil pokutu podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. vo výške 1 300,- eur za spáchanie správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. p) zákona č. 250/2012 Z. z. tým, že porušil povinnosť ustanovenú v § 29 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z.
45. Proti rozhodnutiu podal účastník konania odvolanie, v ktorom uviedol, že považuje rozhodnutie za nezákonné, pričom napadol výšku uloženej pokuty a zároveň poukázal na formálne pochybenia prvostupňového orgánu.
46. K argumentom účastníka konania o nerešpektovaní ustanovení správneho poriadku a popretí práva účastníka konania navrhovať dôkazy a vyjadriť sa pred vydaním rozhodnutia, odvolací orgán uvádza nasledovné.
47. Prvostupňový orgán oznámením č. 30746/2024/BA z 25. júla 2024 začal správne konanie voči účastníkovi konania vo veci uloženia pokuty za porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zákona č. 250/2012 Z. z. V oznámení o začatí správneho konania prvostupňový orgán oznámil účastníkovi konania, že podkladom pre správne konanie a vydanie rozhodnutia v predmetnej veci bude zistenie porušenia zákona č. 250/2012 Z. z. nedodržaním povinnosti ustanovenej v § 29 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. Prvostupňový orgán oznámením č. 30746/2024/BA z 25. júla 2024 účastníkovi konania zároveň uviedol, že v zmysle § 33 ods. 2 v spojení s § 27 ods. 1 správneho poriadku sa pred vydaním rozhodnutia môže oboznámiť s podkladom pre rozhodnutie, spôsobom jeho zistenia, vyjadriť sa k podkladu pre rozhodnutie a spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie do desiatich dní odo dňa doručenia tohto oznámenia.
48. Odvolací orgán uvádza, že postup prvostupňového orgánu v priebehu prvostupňového konania bol v súlade so správnym poriadkom, pričom argumentáciu účastníka konania považuje za právne nesprávnu.
49. Podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku *správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.*
50. Ustanovenie § 33 ods. 2 správneho poriadku poskytuje niekoľko významných procesných práv účastníka konania. Podľa tohto ustanovenia má účastník konania právo vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie. Správny orgán je povinný poskytnúť k nahliadnutiu všetky podklady, ak to pripúšťa ich povaha, pričom je žiaduce, aby tak robil priebežne, najneskôr však v čase, keď je správny orgán presvedčený, že má dostatok dôkazov pre objektívne rozhodnutie vo veci samej. Výzva podľa tohto ustanovenia správneho poriadku má byť preto účastníkovi konania doručená pred vydaním rozhodnutia vo veci samej, a to v čase, keď je správny orgán presvedčený, že má dostatok podkladov pre vydanie rozhodnutia a sám považuje obstarávanie podkladov za ukončené.
51. Odvolací orgán uvádza, že v oznámení č. 30746/2024/BA z 25. júla 2024 prvostupňový orgán účastníkovi konania uviedol, že v zmysle § 33 ods. 2 v spojení s § 27 ods. 1 správneho poriadku sa pred vydaním rozhodnutia môže oboznámiť s podkladom pre rozhodnutie, spôsobom jeho zistenia, vyjadriť sa k podkladu pre rozhodnutie a spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie do desiatich dní odo dňa doručenia tohto oznámenia. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán tak urobil v čase, keď bol presvedčený, že má dostatok podkladov pre objektívne rozhodnutie vo veci samej a sám považoval obstarávanie podkladov za ukončené. V prípade, že by prvostupňový orgán následne

po odoslaní výzvy obstaral podstatný podklad pre rozhodnutie, bol by povinný opätovne vyzvať účastníka konania k vyjadreniu, oboznámeniu sa s podkladmi a doplneniu podkladov pre rozhodnutie. Uvedené avšak v priebehu prvostupňového konania nenastalo.

52. Na tomto mieste odvolací orgán zdôrazňuje, že účastník konania sa pred vydaním rozhodnutia nevyjadril k oznámeniu o začatí správneho konania ani neuplatnil svoje právo nahliadnuť do spisu pred vydaním rozhodnutia.
53. Odvolací orgán uvádza, že v zmysle vyššie uvedeného je zrejmé, že argumentácia účastníka konania o popretí jeho práva navrhovať dôkazy a vyjadriť sa pred vydaním rozhodnutia je nesprávna a účelová.
54. Účastník konania ďalej v odvolaní uviedol, že v neformálnej komunikácii s prvostupňovým orgánom tvrdil, že včas zaslal oznámenie o údajoch o odvádzaní a čistení odpadovej vody verejnou kanalizáciou za rok 2023, avšak učinil tak podaním bez poštovej doručenky. Účastník konania žiadal prvostupňový orgán, aby preveril doručenie predmetného oznámenia, keďže jeho poštové doručenie (o ktorom nie je dôvod mať pochybnosť, že bolo zrealizované) by znamenalo, že zo strany účastníka konania nedošlo k správne deliktu.
55. K uvedenému odvolací orgán uvádza, že všetky dokumenty a písomnosti doručované úradu či už v listinnej podobe alebo do elektronickej schránky, sú evidované prostredníctvom podateľne úradu v registratúrnom systéme. Prvostupňový orgán po preskúmaní všetkých doručených skutočných údajov za rok 2023 zistil, že skutočné údaje za rok 2023 od účastníka konania neboli doručené v termíne do 31. mája 2024. Odvolací orgán uvádza, že dôkazom o nedoručení skutočných údajov za rok 2023 zo strany účastníka konania v termíne do 31. mája 2024 je podateľňa úradu a súvisiaci registratúrny denník prijatých záznamov, a úkonom, ktorý prvostupňový orgán vykonal na preukázanie nedoručenia skutočných údajov, bolo preskúmanie skutkového stavu, t. j. kontrola prijatých záznamov podateľne úradu. Zo skutkového stavu vyplýva porušenie povinnosti podľa § 29 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z., pretože účastník konania nepredložil úradu v termíne do 31. mája 2024 skutočné údaje za rok 2023 za regulovanú činnosť odvádzanie a čistenie odpadovej vody verejnou kanalizáciou v zmysle § 15 ods. 1 v spojení s § 15 ods. 3 vyhlášky č. 323/2022 Z. z., čím nedodrжал cenovú reguláciu podľa všeobecne záväzného predpisu vydaného úradom. Účastník konania v priebehu prvostupňového konania nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by vyššie uvedenú skutočnosť legitímne vyvrátil.
56. Odvolací orgán zároveň dodáva, že v termíne do 31. mája 2024 účastník konania nepredložil v zmysle § 15 ods. 3 vyhlášky č. 323/2022 Z. z. ani vyplnené tabuľky podľa príloh č. 2 až 18 v elektronickej podobe v súboroch obsahujúcich tabuľky.
57. Odvolací orgán ďalej uvádza, že tvrdenie účastníka konania o včasnom odoslaní skutočných údajov za rok 2023 avšak bez poštovej doručenky, ktoré uviedol v odvolaní datovanom 03. septembra 2024, sa javí ako nepravdivé a zavádzajúce, pretože skutočné údaje za rok 2023 od účastníka konania boli úradu doručené 06. júna 2024 poštovou zásielkou do vlastných rúk a s podacím číslom zásielky, z ktorej je zrejmé, že skutočné údaje boli odoslané po termíne ustanovenom vo vyhláške č. 323/2022 Z. z., avšak pred začatím samotného konania vo veci uloženia pokuty za porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. Táto skutočnosť musela byť účastníkovi konania v čase podania odvolania známa.
58. Avšak v nadväznosti na argumentáciu účastníka konania o včasnom odoslaní skutočných údajov za rok 2023 bez poštovej doručenky odvolací orgán uvádza, že nie je možné

akceptovať uvedenú skutočnosť, ktorá by zbavila účastníka konania zodpovednosti za správny delikt, ktorého sa dopustil. Podľa § 34 ods. 3 správneho poriadku účastník konania je povinný navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe. Uvedené ustanovenie stanovuje dôkaznú povinnosť účastníka konania v konaní, t. j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Účastník konania má zo zákona povinnosť navrhovať dôkazy, ktorými preukazuje svoje tvrdenia. Takýto postup patrí medzi procesné povinnosti účastníka konania a zabezpečuje sa ním súčinnosť účastníka konania so správnym orgánom, ďalej to, aby bolo správne konanie rýchle a hospodárne, a najmä to, aby správny orgán mohol v rámci rozhodovacej činnosti dospieť k úplnému a presnému zisteniu stavu veci podľa zásady materiálnej pravdy (§ 3 ods. 5 správneho poriadku). Navrhovanie dôkazov preukazujúcich tvrdenie účastníka konania je teda jeho povinnosťou, nie právom. Ak ide o tvrdenia účastníka konania, dôkazy, ktoré má v tejto súvislosti navrhnúť, by mal označiť bez zbytočných prietáhov. Povinnosťou účastníka konania nie je obstaráť dôkazný prostriedok ako taký (na podporu vlastných tvrdení), ale ho navrhnúť a aj to len v prípade, ak mu je takýto dôkazný prostriedok známy. Účastník konania nemá zo zákona povinnosť dôkazy na podporu svojich tvrdení obstaráť, ale takéto dôkazy má navrhnúť. V kontexte hospodárnosti a rýchlosti konania je možné predpokladať, že ak ide o konanie na návrh a o skutkové veci v prospech navrhovateľa, tento dôkazy nielen navrhne, ale ich aj obstará a doručí správne orgánu (ak je to objektívne možné). Ak nejakú skutočnosť účastník konania tvrdí, avšak nie je mu známy dôkazný prostriedok, ktorým by toto tvrdenie preukázal, nie je možné od účastníka konania odôvodnene očakávať, že takýto dôkaz kvalifikovaným spôsobom označí. Účastník konania, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe už vykonaných dôkazov. Vo všeobecnosti teda platí, že dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností zaťažuje toho účastníka konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý tiež existenciu takýchto skutočností tvrdí. Odvolací orgán uvádza, že účastník konania v priebehu prvostupňového konania vo veci uloženia pokuty za porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. nepredložil prvostupňovému orgánu žiadny dôkaz preukazujúci jeho tvrdenie, že skutočné údaje za rok 2023 podal na poštovú prepravu, pričom z odvolania účastníka konania je zrejmé, že mu nie je známy takýto dôkazný prostriedok, ktorým by svoje tvrdenie preukázal, pretože účastník konania uviedol, že zaslal skutočné údaje za rok 2023 prostredníctvom poštovej prepravy zásielkou, ktorá nebola dostatočne identifikovaná podacími znakmi. Odvolací orgán uvádza, že nemožno zohľadniť túto skutočnosť uvedenú účastníkom konania pri vyvodzovaní zodpovednosti za správny delikt, ktorého sa dopustil.

59. Odvolací orgán k skutočnostiam uvedeným v odvolaní uvádza, že pre uloženie pokuty za spáchanie deliktu uvedeného vo výroku rozhodnutia je podstatná skutočnosť, že je dostatočne preukázané porušenie povinnosti účastníkom konania a teda, že sa svojím konaním dopustil spáchania správneho deliktu tak, ako je to uvedené vo výroku rozhodnutia.
60. Odvolací orgán dodáva, že v prípade zákona č. 250/2012 Z. z. je trestanie za správne delikty postavené na objektívnej zodpovednosti a zavinenie sa neskúma. Teda neposudzuje sa, či k porušeniu povinnosti došlo na základe zavineného úmyselného alebo nedbanlivostného konania páchatel'a. Správne delikty, ktoré sú zakotvené v právnych predpisoch upravujúcich oblasť regulácie v sieťových odvetviach, predstavujú správne delikty právnických osôb postihované bez ohľadu na zavinenie. To znamená, že zavinenie, ako subjektívna stránka skutkovej podstaty deliktu, nie je pojmovým znakom správneho deliktu. Preukazuje sa len porušenie právnej povinnosti. Ide o tzv. objektívnu zodpovednosť, a to

absolútnu. Zákon č. 250/2012 Z. z. konštruuje zodpovednosť regulovaných subjektov za porušenie ustanovených povinností, a táto zodpovednosť je konštruovaná objektívne, bez potreby zisťovania zavinenia a jeho miery. Objektom sú hodnoty, záujmy, vybrané spoločenské vzťahy, ktoré sú zákonom chránené a proti ktorému konanie smeruje. Právne predpisy regulácie v sieťových odvetviach sú zamerané na ochranu vzťahov, ktoré vznikajú pri vykonávaní regulovaných činností. Objektívna stránka správneho deliktu charakterizuje spôsob spáchania správneho deliktu. Uvedené je naplnené, pretože účastník konania sa správneho deliktu dopustil konaním, ktorého spôsob je ustanovený a predvídaný objektívnym právom. Teda zodpovednosť účastníka konania za porušenie povinnosti je objektívna, pretože zákon č. 250/2012 Z. z. neuvádza žiadne liberačné dôvody, ktoré by predstavovali okolnosť vylučujúcu zodpovednosť.

61. Účastník konania porušil povinnosť podľa § 29 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z., pretože nepredložil v termíne do 31. mája 2024 skutočné údaje za rok 2023 za regulovanú činnosť odvádzanie a čistenie odpadovej vody verejnou kanalizáciou podľa § 15 ods. 1 v spojení s § 15 ods. 3 vyhlášky č. 323/2022 Z. z. V prípade zistenia dopustenia sa spáchania správneho deliktu zo strany regulovaného subjektu je úrad ako správny orgán povinný uložiť regulovanému subjektu sankciu, a to pokutu. Táto povinnosť mu vyplýva priamo zo zákona č. 250/2012 Z. z. Odvolací orgán s odkazom na znenie článku 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky uvádza, že úrad môže konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, pričom zákonom je v tomto prípade zákon č. 250/2012 Z. z., ktorý ukladá úradu povinnosť sankcionovať regulovaný subjekt, v tomto prípade účastníka konania za porušenie povinnosti ustanovenej v § 29 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z.
62. K argumentom účastníka konania, že rozhodnutie je potrebné považovať za zmätočné a nezákonné, pretože z výrokovej časti nie je možné zistiť, na základe akej skutočnosti je porušenie § 15 ods. 1 a ods. 3 vyhlášky č. 323/2022 Z. z. porušením povinnosti podľa § 29 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. a správnym deliktom podľa § 36 ods. 1 písm. p) zákona č. 250/2012 Z. z., a že vo výroku rozhodnutia nie je uvedené, porušenie ktorej konkrétnej povinnosti podľa § 29 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. sa účastník konania dopustil, uvádza odvolací orgán nasledovné.
63. Podľa § 47 ods. 2 správneho poriadku *výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.*
64. Výrok rozhodnutia je povinnou súčasťou každého rozhodnutia a musia v ňom byť uvedené náležitosti podľa § 47 ods. 2 správneho poriadku. Výrok je najdôležitejšou časťou rozhodnutia správneho orgánu, keďže len výrok je schopný nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť. Výrok musí byť sformulovaný tak, aby bol jednoznačný a neposkytoval možnosť dvojitého výkladu. Každý výrok musí obsahovať jasné, stručné a zrozumiteľné vyjadrenie toho, ako sa rozhodlo vo veci, ktorá je predmetom správneho konania, teda jednoznačnú konkretizáciu práva, ktoré bolo priznané (ale priznané nebolo) alebo povinnosti, ktorá bola uložená.
65. Súčasťou výroku je uvedenie právnych predpisov, na podklade ktorých sa rozhodlo, a to uvedením konkrétneho ustanovenia právneho predpisu, čísla, pod ktorým bol predpis uverejnený a názvu predpisu. Vo výroku správny orgán uvádza odkaz na všetky právne

predpisy, ktoré v konaní aplikoval, t. j. na právne predpisy, ktoré vymedzili jeho príslušnosť na konanie, na právne predpisy, ktoré upravovali procesné postupy pri rozhodovaní, na právne predpisy, ktoré určili, aké právo je účastníkovi možné priznať alebo akú povinnosť je možné uložiť a pod.

66. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán v rozhodnutí formuloval výrok v súlade s náležitosťami ustanovenými v § 47 ods. 2 správneho poriadku. Výrok obsahoval jasné, stručné a zrozumiteľné vyjadrenie toho, ako sa rozhodlo vo veci, ktorá bola predmetom správneho konania, teda jednoznačnú konkretizáciu povinnosti, ktorá bola uložená. Výrok obsahoval uvedenie právnych predpisov, na základe ktorých sa rozhodlo, a to právne predpisy, ktoré vymedzili príslušnosť prvostupňového orgánu na konanie, právne predpisy, ktoré upravovali procesné postupy pri rozhodovaní, ako aj právne predpisy, ktoré určili, aká povinnosť sa ukladá účastníkovi konania.
67. Právna teória v rámci verejnoprávnej zodpovednosti za protispoločenské konanie rozoznáva trestné činy, priestupky, iné správne delikty, v ďalšej špecifikácii ešte správne disciplinárne delikty a správne delikty poriadkové. Deliktom je len také porušenie povinnosti (konanie alebo opomenutie), ktoré konkrétny zákon takto označuje. Rozlišovacím kritériom medzi jednotlivými druhmi deliktov podľa závažnosti je miera ich typovej spoločenskej nebezpečnosti vyjadrenej v znakoch skutkovej podstaty, u iných správnych deliktov a disciplinárnych deliktov ešte aj okruh subjektov, ktoré sa deliktu môžu dopustiť. Je potrebné zdôrazniť, že formálne označenie určitého typu protispoločenského konania, tomu zodpovedajúcemu zaradeniu medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty, a z toho vyvozené následky v podobe sankcií vrátane príslušného konania (či už ide o oblasť súdneho, alebo správneho trestania), je vyjadrením reálnej trestnej politiky štátu, teda reflektuje názor spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov.
68. Spôsob spáchania správneho deliktu predstavuje vymedzenie konkrétneho konania, za ktoré je regulovaný subjekt sankcionovaný, s požiadavkou na konkretizáciu údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením takých skutočností, ktoré sú potrebné na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným. Takáto miera podrobnosti je nevyhnutná pre celé sankčné konanie, a to najmä z dôvodu vylúčenia prekážky litispendencie a dvojitého postihu pre rovnaký skutok, pre vylúčenie prekážky veci rozhodnutej, na určenie rozsahu dokazovania, a to aj pre zabezpečenie riadneho práva na obhajobu. Až vydané rozhodnutie jednoznačne určí, čoho sa páchatel dopustil a v čom spáchaný delikt spočíva. Jednotlivé skutkové údaje sú rozhodné na určenie totožnosti skutku, vylučujú pre ďalšie obdobie možnosť zámeny skutku a možnosť opakovaného postihu za rovnaký skutok, pritom je potrebné odmietnuť úvahu o tom, že postačí, ak tieto náležitosti sú uvedené len v odôvodnení rozhodnutia. Význam výrokovej časti rozhodnutia spočíva v tom, že iba táto časť rozhodnutia môže zasiahnuť do práv a povinností účastníkov konania. Riadne formulovaný výrok a v ňom v prvom rade konkrétny popis skutku je nezastupiteľnou časťou rozhodnutia, z ktorého je možné zistiť, či a aká povinnosť bola porušená, a aké opatrenia či sankcie boli uložené. Len rozhodnutie obsahujúce takýto výrok môže byť vynútiteľné exekúciou.
69. V nadväznosti na argumentáciu účastníka konania odvolací orgán uvádza, že je jednoznačné, že pokiaľ účastník konania nepredložil v stanovenom termíne skutočné údaje za rok 2023 týkajúce sa cenovej regulácie v zmysle vyhlášky č. 323/2022 Z. z., ktorá upravuje cenovú reguláciu vo vodnom hospodárstve, porušil § 29 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z., pretože nedodrжал cenovú reguláciu podľa všeobecne záväzného právneho predpisu vydaného úradom (vyhláška č. 323/2022 Z. z.) a tým sa dopustil správneho deliktu

podľa § 36 ods. 1 písm. p) zákona č. 250/2012 Z. z. Odvolací orgán dodáva, že nie je povinnosťou správneho orgánu vo výrokovej časti rozhodnutia poučovať účastníka konania o jeho povinnostiach vyplývajúcich zo všeobecnej záväzných právnych predpisov a následkoch porušení týchto povinností, ani poskytovať výklad zákona a vysvetľovať skutkovú podstatu správneho deliktu, ktorého sa dopustil.

70. Odvolací orgán uvádza, že argumentáciu účastníka konania ohľadne výrokovej časti rozhodnutia považuje za účelovú a zavádzajúcu. Prvostupňový orgán v rozhodnutí formuloval výrok v súlade s náležitosťami ustanovenými v § 47 ods. 2 správneho poriadku a výrok konkrétne opisoval skutok, ktorého sa účastník konania dopustil.
71. Ďalej odvolací orgán uvádza, že rozhodnutie obsahuje všetky zákonné náležitosti, uvádza dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých prvostupňový orgán svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa týka tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia. Skutkový stav možno podradiť pod právnu normu (jej hypotézu) ustanovenú v § 36 ods. 1 písm. p) zákona č. 250/2012 Z. z., a teda je skutkový stav tým prípadom, v ktorom možno bez akýchkoľvek pochybností právnu normu aplikovať. Prvostupňový orgán sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie. Pravdivosť a relevantnosť uvedeného potvrdzuje samotné znenie odôvodnenia rozhodnutia.
72. K argumentom účastníka konania, že prvostupňový orgán pri ukladaní sankcie nepostupoval dôsledne v zmysle § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z., odvolací orgán uvádza nasledovné.
73. Riadny chod spravodlivosti v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), ako aj čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, zaväzuje súdy a orgány verejnej správy na odôvodňovanie svojich rozhodnutí. Nepreskúmateľné rozhodnutia zakladajú protiústavný stav a tento postup je nezlučiteľný so zásadou spravodlivosti konania.
74. Ukladanie pokút za správne delikty sa uskutočňuje v rámci úvahy správneho orgánu (diskrečná právomoc), zákonom dovoleného rozhodovacieho procesu, v ktorom správny orgán v zákonom stanovených limitoch, hraniciach, uplatňuje svoju právomoc a určí výšku sankcie, pričom použitie správnej úvahy musí byť v súlade so zásadami logického uvažovania a rozhodnutie, ktoré je výsledkom tohto procesu (uváženia) musí byť aj náležite zdôvodnené.
75. Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktorá mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. Ide teda o právomoc (na účely Odporúčania R (80) 2 Výboru ministrov o vykonávaní právomoci voľnej úvahy správnymi orgánmi prijatého Výborom ministrov dňa 11. marca 1980 na 316. zasadnutí zástupcov ministrov, možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy - discretionary power), na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Podrobiť správne uváženie súdnemu prieskumu je možné iba vtedy, ak správny orgán buď prekročil zákonom stanovené medze tohto uváženia, alebo voľné uváženie zneužil. Riadne odôvodnenie ukladanej pokuty v prípade správneho trestania je základným predpokladom pre preskúmateľnosť úvahy, ktorou bol prvostupňový orgán pri svojom rozhodovaní vedený. Zohľadnenie všetkých

hľadisk, ktoré je možné v konkrétnej veci považovať za relevantné, potom určuje mieru zákonnosti stanoveného postihu. Správny orgán je povinný pri ukladaní pokuty presne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo odôvodniť, k akým skutočnostiam pri stanovení výšky pokuty prihliadol. Výška uloženej pokuty teda musí byť v každom rozhodnutí dostatočne odôvodnená a musí byť odrazom konkrétnych okolností individuálneho prípadu. Kritéria pre určenie konečnej výšky pokuty sú v danom prípade stanovené výpočtom skutočností, ku ktorým je správny orgán povinný prihliadnuť (§ 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z.). Navyše, vzhľadom k tomu, že ide o taxatívny výpočet, správny orgán je povinný, realizujúc správne uváženie o konkrétnej výške ukladanej pokuty, sa týmito hľadiskami zaoberať. Tieto hľadiská je potrebné zohľadňovať a posudzovať vždy a za každých okolností (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 10 Asan 2/2016, z 24. januára 2018).

76. Odvolací orgán uvádza, že v priebehu správneho konania prvostupňový orgán pri hodnotení skutkového stavu veci postupoval v medziach objektívnej zodpovednosti, v zmysle ktorej vyvodil zodpovednosť voči účastníkovi konania z dôvodu, že boli kumulatívne splnené všetky znaky skutkovej podstaty príslušného správneho deliktu, t. j. subjekt, subjektívna stránka, objekt a objektívna stránka. Zodpovednosť za spáchanie správneho deliktu je založená na objektívnom princípe, čo znamená, že sa posudzuje bez ohľadu na zavinenie. Fakticky ide o zodpovednosť za výsledok, pretože zavinenie nie je súčasťou skutkovej podstaty prejednávaných správnych deliktov. Odvolací orgán ďalej uvádza, že má za to, že prvostupňový orgán postupoval pri vydávaní rozhodnutia s dostatočnou starostlivosťou tak, aby zachoval čo najvyššiu mieru objektivity za účelom vydania zákonného rozhodnutia.
77. Odvolací orgán dodáva, že už len samotná skutočnosť, že určité ľudské konanie, správanie, je zákonodarcom formálne vyhlásené za správny delikt, vyjadruje jeho spoločenskú nebezpečnosť a závažnosť. Materiálny znak je tak subsumovaný a konzumovaný formálnym znakom protiprávnosti, čo znamená, že typová závažnosť je vyjadrená len nepriamo znakmi formálnej stránky skutkovej podstaty správneho deliktu. Z uvedeného vyplýva, že na spáchanie správneho deliktu postačuje naplnenie formálnych znakov skutkovej podstaty s prihliadnutím na skutočnosť, že skutková podstata správneho deliktu nezahŕňa materiálny prvok.
78. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový orgán uviedol ustanovenia dotknutých právnych predpisov, z ktorých vychádzal pri konštatovaní porušenia zákona a ktoré použil ako východisko pre kvalifikáciu správneho deliktu vo výroku prvostupňového rozhodnutia. Následne prvostupňový orgán s použitím správnej úvahy rozvinul výklad príslušných ustanovení zákona, na základe ktorých dospel k záveru preukázaného porušenia zákona č. 250/2012 Z. z.
79. Odvolací orgán uvádza, že ustanovenie § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z., podľa ktorého sa pri určovaní výšky pokuty prihliada najmä na spôsob, čas trvania a následky protiprávneho stavu, je obligatórnym ustanovením, ktoré ukladá povinnosť správne mu orgánu pri zistení porušenia prihliadať nielen na poľahčujúce okolnosti, ale aj na priťažujúce okolnosti. Použitím *analogie iuris* postupuje orgán aplikácie práva podľa právneho poriadku ako celku, podľa všeobecných princípov, ktoré platia pre celý systém platného práva, prípadne podľa princípov daného alebo príbuzného odvetvia práva. Prihliada pritom na zmysel, či účel zákona (*ratio legis*).
80. Podľa § 38 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 300/2005 Z. z.“) pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd

prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Analógiou ustanovenia § 38 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. správny orgán pri vydávaní rozhodnutia prihliada zakaždým, bez výnimky, na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností, priťažujúcich okolností a v žiadnom prípade nemôže ignorovať rozhodujúce skutočnosti, bez ohľadu na to, či sú v prospech alebo v neprospech účastníka konania.

81. Správnosť vyššie uvedeného potvrdzuje aj skutočnosť, že správny orgán hodnotí dôkazy na základe vlastnej úvahy, a to každý jednotlivý dôkaz samostatne a i vo vzájomnej súvislosti, podľa tzv. zásady voľného hodnotenia dôkazov a zistené skutočnosti premieta do svojho rozhodnutia. Odvolací orgán týmto poukazuje na zásadu materiálnej pravdy, ktorá je upravená najmä v § 3 ods. 5 správneho poriadku, ďalej je konkretizovaná v jeho ďalších ustanoveniach a treba ju aplikovať spolu so zásadou zákonnosti (§ 3 ods. 1 správneho poriadku) a zásadou voľného hodnotenia dôkazov (§ 34 ods. 5 správneho poriadku), ktoré sú jej základom. Táto zásada vyslovuje požiadavku, podľa ktorej správny orgán je povinný zistiť skutočný stav veci, teda subsumuje aj požiadavku zistiť úplný a presný stav veci bez ohľadu na to, či svedčí v prospech alebo neprospech účastníka konania.
82. Prvostupňový orgán v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že preskúmal všetky podklady potrebné pre zistenie skutočného stavu veci a dospel k záveru, že účastník konania porušil zákon č. 250/2012 Z. z.
83. Prvostupňový orgán pri určovaní výšky pokuty vzal do úvahy skutočnosť, že účastník konania je povinný dodržiavať všetky zákonom ustanovené povinnosti pri vykonávaní regulovanej činnosti, za dodržiavanie ktorých zodpovedá. Prvostupňový orgán zároveň zohľadnil, že účastník konania pristúpil k náprave protiprávneho stavu tým, že dodatočne predložil úradu skutočné údaje za rok 2023. Pri rozhodovaní o výške uloženej pokuty prvostupňový orgán prihliadol aj na dĺžku omeškania predloženia skutočných údajov za rok 2023. Prvostupňový orgán prihliadol na čas trvania protiprávneho stavu, ktorý trval od 01. júna 2024 do 06. júna 2024. Prvostupňový orgán posúdil zistené porušenie zákona ako chybu pri vykonávaní regulovanej činnosti v roku 2024, pričom vzal tiež do úvahy skutočnosť, že dopustením sa uvedeného správneho deliktu nebola spôsobená škoda odberateľom pitnej vody. Prvostupňový orgán prihliadol na skutočnosť, že účastník konania sa správneho deliktu dopustil nesplnením administratívnej povinnosti voči úradu. Avšak prvostupňový orgán zohľadnil aj skutočnosť, že konaním resp. nekonaním účastníka konania bol sťažený výkon pôsobnosti úradu v zmysle právomocí zverených mu zákonom č. 250/2012 Z. z. v oblasti cenovej regulácie. Prvostupňový orgán zároveň v zmysle § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. zohľadnil skutočnosť, že účastník konania sa dopustil správneho deliktu opakovane do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia č. 0025/2022/K z 22. augusta 2022 o uložení pokuty vo výške 3 000,- eur, ktoré nadobudlo právoplatnosť 29. novembra 2022. To znamená, že prvostupňový orgán vzal do úvahy skutočnosť, že účastník konania bol upozornený na dodržiavanie platných právnych predpisov v oblasti regulácie sieťových odvetví, a aj napriek tomu sa opakovane dopustil správneho deliktu.
84. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán sa vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré majú významný vplyv na rozhodovanie o výške uloženej sankcie, medzi ktoré patria najmä zákonné kritériá ustanovené v § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z.
85. K argumentom účastníka konania ohľadne času trvania protiprávneho stavu odvolací orgán uvádza, že zo znenia odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, že prvostupňový orgán v súlade

s § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. prihlíadol na čas trvania protiprávneho stavu. Odvolací orgán ďalej v nadväznosti na argumentáciu účastníka konania, že lehota na podanie skutočných údajov za rok 2023 v podstate trvala 152 dní, pri ktorej sa účastník konania dostal do omeškania len 6 dní, uvádza, že z uvedeného vyplýva, že účastník konania mal dostatočný časový priestor na predloženie skutočných údajov za rok 2023, pričom účastník konania predložil skutočné údaje po ustanovenom termíne, čím sa dopustil porušenia zákona č. 250/2012 Z. z.

86. K argumentom účastníka konania ohľadne porušenia povinnosti, ktoré je podľa účastníka konania výlučne formálne, bez skutočného dopadu na činnosť úradu, odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že išlo o administratívne porušenie zo strany účastníka konania. Zároveň prvostupňový orgán uviedol, že konaním resp. nekonaním účastníka konania bol sťažený výkon pôsobnosti úradu v zmysle právomocí zverených mu zákonom č. 250/2012 Z. z. v oblasti cenovej regulácie. Odvolací orgán zdôrazňuje, že porušením povinnosti podľa § 29 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. zo strany účastníka konania bola negatívne ovplyvnená pôsobnosť úradu v rámci jeho kompetencií zverených mu zákonom č. 250/2012 Z. z. v oblasti cenovej regulácie, pretože úrad, ako orgán štátnej správy na úseku sieťových odvetví, má zákonom uloženú povinnosť vyhodnocovať všetky dôležité skutočnosti týkajúce sa trhu so sieťovými odvetviami, sleduje trh s energiami, jeho vývoj z pohľadu rastu, resp. poklesu cien a subjektov na trhu, a získané informácie každoročne uvádza vo svojej správe o činnosti, ktorú je povinný predkladať Národnej rade Slovenskej republiky, Európskej komisii a Agentúre pre spoluprácu regulačných orgánov. Povinnosť dodržiavať cenovú reguláciu podľa všeobecne záväzného právneho predpisu vydaného úradom nie je samoúčelná a aj preto je jej plnenie zo strany regulovaných subjektov úradom sledované a prípadné nespĺnenie sankcionované uložením peňažnej pokuty.
87. K argumentom účastníka konania, že tam, kde v dôsledku porušenia nenastal žiaden reálny dôsledok, je potrebné od potrestania účastníka konania buď upustiť, alebo tomuto uložiť sankciu na samej spodnej hranici zákonom ustanovenej sadzby, odvolací orgán uvádza, že zo znenia odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, že konaním resp. nekonaním účastníka konania nastali negatívne následky v podobe sťaženia výkonu pôsobnosti úradu. Zároveň odvolací orgán uvádza, že sankcia uložená účastníkovi konania sa nachádza na spodnej hranici zákonom ustanovenej sadzby za dopustenie sa správneho deliktu uvedeného vo výroku rozhodnutia.
88. Účastník konania porušil povinnosť podľa § 29 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z., a to povinnosť dodržiavať cenovú reguláciu podľa všeobecne záväzného právneho predpisu vydaného úradom tým, že nepredložil úradu skutočné údaje za rok 2023 v zmysle § 15 ods. 1 v spojení s § 15 ods. 3 vyhlášky č. 323/2022 Z. z. V prípade zistenia dopustenia sa spáchania správneho deliktu zo strany regulovaného subjektu je úrad ako správny orgán povinný uložiť regulovanému subjektu sankciu, a to pokutu. Táto povinnosť mu vyplýva priamo zo zákona č. 250/2012 Z. z. Odvolací orgán s odkazom na znenie článku 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky uvádza, že úrad môže konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, pričom zákonom je v tomto prípade zákon č. 250/2012 Z. z., ktorý ukladá úradu povinnosť sankcionovať regulovaný subjekt, v tomto prípade účastníka konania, za porušenie povinnosti uvedenej vo výroku napadnutého rozhodnutia.
89. Odvolací orgán zdôrazňuje, že ustanovenie § 29 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. jednoznačne vymedzuje povinnosť regulovaného subjektu, ustanovenie § 36 ods. 1

písm. p) zákona č. 250/2012 Z. z. jednoznačne deklaruje správny delikt za porušenie uvedenej povinnosti a navyiac aj ustanovenie § 36 ods. 3 zákona č. 250/2012 Z. z. je obligatórnym ustanovením, v zmysle ktorého je úrad povinný uložiť pokutu regulovanému subjektu v prípade, že sa dopustí spáchania správneho deliktu. Ak by úrad upustil od uloženia pokuty za preukázané zistenie porušenia zákona č. 250/2012 Z. z., postupoval by v rozpore s platnou právnou úpravou.

90. K argumentom účastníka konania ohľadne ustanovenia § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. odvolací orgán uvádza, že podľa uvedeného ustanovenia prvostupňový orgán prihliadol na to, či sa účastník konania dopustil správneho deliktu opakovane do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty. Odvolací orgán uvádza, že zákon č. 250/2012 Z. z. neupravuje povinnosť prvostupňového orgánu skúmať, či sa účastník konania dopustil opakovaného správneho deliktu za rovnaké porušenie platnej právnej úpravy alebo v rámci rovnakej oblasti vykonávania regulovanej činnosti. Prvostupňový orgán bol povinný prihliadnuť na skutočnosť, či sa účastník konania opakovane do 3 rokov dopustil alebo nedopustil správneho deliktu. Teda odvolací orgán sa stotožňuje s postupom prvostupňového orgánu pri ukladaní pokuty účastníkovi konania za porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zákona č. 250/2012 Z. z., ktorý bol v medziach platnej právnej úpravy regulácie sieťových odvetví.
91. Odvolací orgán k argumentom účastníka konania uvedeným vo vyjadrení, ktoré bolo doručené odvolaciemu orgánu dňa 08. októbra 2024 uvádza, že v súlade s § 33 ods. 2 v spojení s § 27 ods. 1 správneho poriadku, zaslal účastníkovi konania podanie č. 36779/2024/BA z 27. septembra 2024, v ktorom uviedol, že v konaní postupuje podľa zákona č. 250/2012 Z. z. a správneho poriadku, a vychádza z odvolania účastníka konania a podkladov, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu vedeného prvostupňovým orgánom. Zároveň odvolací orgán oznámil účastníkovi konania, že je oprávnený pred vydaním rozhodnutia vyjadriť sa k jeho podkladom, spôsobu ich zistenia a navrhovať ich doplnenie v stanovenej lehote sedem dní odo dňa doručenia výzvy, ďalej že má právo nahliadnuť do administratívneho spisu vedeného prvostupňovým orgánom a nahliadnuť do administratívneho spisu vedeného odvolacím orgánom, a že sa môže vyjadriť písomne alebo ústne do zápisnice osobne v deň vopred dohodnutý telefonicky.
92. Odvolací orgán v nadväznosti na argumentáciu uvedenú vyššie v tomto rozhodnutí opakovane uvádza, že ustanovenie § 33 ods. 2 správneho poriadku poskytuje niekoľko významných procesných práv účastníka konania. Správny orgán je povinný poskytnúť k nahliadnutiu všetky podklady, ak to pripúšťa ich povaha, pričom je žiaduce, aby tak robil priebežne, najneskôr však v čase, keď je správny orgán presvedčený, že má dostatok dôkazov pre objektívne rozhodnutie vo veci samej. Výzva podľa tohto ustanovenia správneho poriadku má byť preto účastníkovi konania doručená pred vydaním rozhodnutia vo veci samej, a to v čase, keď je správny orgán presvedčený, že má dostatok podkladov pre vydanie rozhodnutia a sám považuje obstarávanie podkladov za ukončené. Platná právna úprava neukladá správnomu orgánu povinnosť uviesť vo výzve jednotlivé podklady, ktoré boli zaobstarané pred vydaním rozhodnutia. Odvolací orgán ďalej uvádza, že účastníkovi konania uviedol, že v konaní postupuje podľa zákona č. 250/2012 Z. z. a správneho poriadku, a vychádza z odvolania účastníka konania a podkladov, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu vedeného prvostupňovým orgánom. Na tomto mieste odvolací orgán zdôrazňuje, že účastník konania pred vydaním rozhodnutia v prvostupňovom konaní ani v odvolacom konaní neuplatnil svoje právo nahliadnuť do spisu pred vydaním rozhodnutia, teda nevyužil svoje právo oboznámiť sa s podkladmi pre rozhodnutie.

93. Prvostupňový orgán v rozhodnutí uviedol, že uloženie pokuty za porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. vo výške 1 300,- eur, ktorá je na spodnej hranici zákonom ustanovenej sadzby, považuje za primerane represívne a dostatočné preventívne opatrenie voči účastníkovi konania. Preventívna úloha postihu nespočíva iba v účinku proti účastníkovi konania (individuálne pôsobenie). Postih musí mať silu odradiť od nezákonného postupu aj iných nositeľov rovnakých zákonných povinností (generálne pôsobenie); tento účinok potom môže vyvolať iba postih zodpovedajúci významu chráneného záujmu včas a vecne správne vyodený. V prípade, že ide o finančný postih, musí byť tento citeľný v majetkovej sfére delikventa, a teda musí v sebe obsahovať aj zložku represívnu.
94. Odvolací orgán dodáva, že uvedený právny záver prvostupňového orgánu vychádza z ustálenej judikatúry (napríklad Rozsudok Mestského súdu v Prahe zo 16. novembra 2004, č. k. 10 Ca 250/2003-48, Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžo/314/2009 z 18. augusta 2010). Odvolací orgán ďalej uvádza, že prvostupňový orgán sa zaoberal všetkými skutočnosťami významnými pre určenie výšky pokuty, zhodnotil skutočnosti svedčiace v prospech aj v neprospech účastníka konania a v súlade s kritériami voľného hodnotenia dôkazov a správnej úvahy pristúpil k uloženiu pokuty, ktorú považuje za primeranú zistenému porušeniu zákona č. 250/2012 Z. z. S poukazom na aplikáciu ustanovenia § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. úrad postupuje v konaniach o uložení pokuty v súlade so zásadami deklarovanými v správnom poriadku, t. j. dbá o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely. Rozhodovacia činnosť úradu rovnako korešponduje aj s precedenčnou zásadou, ktorá je deklarovaná v čl. 13 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého zákonné obmedzenia základných práv a slobôd musia platiť rovnako pre všetky prípady, ktoré spĺňajú ustanovené podmienky. Taktiež prvostupňový orgán postupoval striktne v zmysle čl. 1 Odporúčania Výboru ministrov č. R (91) pre členské štáty o správnych sankciách schváleného Výborom ministrov 13. februára 1991 „správne sankcie a podmienky, za ktorých môžu byť použité, ustanoví zákon“. Teda prvostupňový orgán postupoval v súlade so zásadou *nullum crimen, nulla poena sine lege*, pretože v ustanovení § 36 zákona č. 250/2012 Z. z. je deklarované určité, jasné a presné vyjadrenie skutkovej podstaty správnych deliktov a taktiež uzavretý (taxatívny) výpočet sankcií, ktoré možno za správne delikty uložiť regulovanému subjektu, zahŕňajúci nielen druh sankcie (pokuta), ale aj jej sadzbu a kritériá správnej úvahy orgánu pri určení jej rozpätia.
95. Odvolací orgán zdôrazňuje, že prvostupňový orgán bol povinný v zmysle ustálenej judikatúry uložiť účastníkovi konania pokutu za porušenie platnej právnej úpravy tak, aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, teda aby sa účastník konania do budúcnosti vyvaroval porušeniu zákonných povinností, a aby plnila svoju represívnu funkciu, teda musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, pretože má pôsobiť ako trest za spáchané správne delikty. Pokiaľ uložená pokuta nebude citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie jej preventívnej funkcie, a to jednak do vnútra vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zistenému porušeniu, do budúcnosti rozmyslí, či znova poruší právne predpisy, ale aj smerom navonok vo vzťahu k ostatným regulovaným subjektom a nositeľom rovnakých zákonných povinností, ktorých má odstrašiť od porušovania platnej právnej úpravy v oblasti regulácie sieťových odvetví.
96. K naplneniu účelu sankcie, predovšetkým zabráneniu opakovaného porušenia povinností podľa zákona č. 250/2012 Z. z. zo strany účastníka konania a odradeniu od nezákonného postupu všetkých, ktorí sú nositeľmi rovnakých zákonných povinností, s cieľom minimalizovať prípady porušenia povinností vyplývajúcich zo zákona č. 250/2012 Z. z.,

podľa názoru odvolacieho orgánu dochádza v prípade, že správnym orgánom uložená pokuta je vyčíslená v takom rozsahu, aby bola vnímaná ako represívna a súčasne tak motivovala subjekty konať výlučne v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Odvolací orgán posúdil všetky okolnosti súvisiace s výškou uloženej pokuty a podľa jeho názoru pokuta vo výške 1 300,- eur je pokutou primeranou, ktorá plní represívny aj výchovný účel.

97. Odvolací orgán v nadväznosti na vyššie uvedené uvádza, že výška uloženej pokuty bola dostatočne a zrozumiteľne odôvodnená, prvostupňový orgán pri jej ukladaní nevybočil zo zákonných medzí. Uložená výška pokuty je riadne odôvodnená, a to vzhľadom na zákonné kritéria rozhodné na určenie výšky pokuty v zmysle § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z., boli prihliadnuté a riadne odôvodnené poľahčujúce resp. priťažujúce okolnosti. V danom prípade bola uložená sankcia, peňažná pokuta, plne v súlade so zákonom a zisteným skutkovým stavom rozhodným pre určenie jej výšky.
98. Odvolací orgán má za to, že rozhodnutie je riadne odôvodnené a rozhodnutie má všetky zákonné náležitosti v zmysle § 46 a § 47 správneho poriadku. Odvolací orgán má ďalej za to, že vo veci bolo vykonané riadne dokazovanie, v zodpovedajúcom rozsahu, náležite bol zistený skutkový stav veci a prvostupňový orgán v rozhodnutí prihliadol na všetko, čo vyšlo v konaní najavo. Rozhodnutie obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti a je v zodpovedajúcom rozsahu odôvodnené. Prvostupňový orgán sa v rozhodnutí vysporiadal so všetkými skutočnosťami relevantnými pre posúdenie veci, podrobne rozobral skutkový stav vyplývajúci z obsahu spisu, ktorý správne právne vyhodnotil.
99. Účastník konania v petite odvolania *navrhol, aby odvolací orgán napadnuté rozhodnutie zrušil a vrátil vec správnemu orgánu na ďalšie konanie, alebo aby napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že výšku pokuty zníži.*
100. Prvostupňový orgán po preskúmaní všetkých podkladov potrebných pre zistenie skutočného stavu veci dospel k záveru, že účastník konania porušil zákon č. 250/2012 Z. z. a pri ukladaní pokuty podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. vo výške 1 300,- eur za porušenie povinnosti uvedenej vo výroku rozhodnutia bol viazaný kritériami voľného hodnotenia dôkazov a správnej úvahy podľa § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. Odvolací orgán dodáva, že prvostupňový orgán v rozhodnutí zhodnotil skutočnosti poľahčujúceho aj priťažujúceho charakteru a po ich zohľadnení rozhodol o výške uloženej sankcie, ktorá podľa názoru odvolacieho orgánu spĺňa svoju funkciu tak z hľadiska preventívneho ako aj represívneho. Odvolací orgán uvádza, že sankcia bola uložená na spodnej hranici zákonom ustanovenej sadzby, pretože uložená pokuta predstavuje 1,30 percenta z maximálnej výšky sadzby, ktorej rozpätie je od 500,- eur do 100 000,- eur.
101. Prvostupňový orgán po vyhodnotení dôkazov a dôkladnom zvážení všetkých skutočností týkajúcich sa správneho konania nadobudol presvedčenie, že skutkový stav bol spoľahlivo zistený, vierohodne preukázaný, a že pri rozhodovaní vo veci nič nezanedbal. Po vyhodnotení dôkazov dospel k záveru, že rozhodnutie v celom jeho kontexte zodpovedá všetkým požiadavkám právnych predpisov, ako aj judikatúre súdov, ktoré vyžadujú presné a jednoznačné vymedzenie spáchaných správnych deliktov tak, aby ich nebolo možné zameniť s inými, a racionálne a presvedčivo formulované odôvodnenie.
102. Odvolací orgán dospel k záveru, že prvostupňový orgán pri ukladaní pokuty účastníkovi konania náležite odôvodnil uloženie pokuty vo výške 1 300,- eur, pričom zohľadnil všetky zákonom ustanovené kritériá, na ktoré je potrebné pri ukladaní pokuty prihliadať.

Prvostupňový orgán pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade s právnymi predpismi upravujúcimi oblasť regulácie sieťových odvetví a účastník konania v odvolaní nepredložil žiadne nové dokumenty, ani neuviedol nové skutočnosti, ktoré by neboli známe prvostupňovému orgánu v čase vydania rozhodnutia, a ktoré by mali vplyv na jeho zmenu alebo zrušenie.

103. Odvolací orgán uvádza, že účastník konania vo svojom odvolaní neuviedol žiadny argument, ktorý by zakladal dôvod sankčnej moderácie.
104. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový orgán uviedol, z čoho vychádzal pri vydávaní rozhodnutia o uložení pokuty a akými správnymi úvahami sa zaoberal pri uložení sankcie. Rozhodujúcim pre posúdenie závažnosti protiprávneho konania účastníka konania bol skutkový stav zistený prvostupňovým orgánom, z ktorého jednoznačne vyplýva, že došlo k zistenému porušeniu povinnosti podľa zákona č. 250/2012 Z. z.
105. Odvolací orgán posúdil všetky okolnosti súvisiace s výškou uloženej pokuty a podľa jeho názoru pokuta vo výške 1 300,- eur je pokutou primeranou a s takto určenou pokutou súhlasí, pričom rovnako ako prvostupňový orgán, zohľadnil všetky zákonom stanovené hľadiská, ako aj sadzbu pre uloženie pokuty za zistené porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. (od 500,- eur do 100 000,- eur). Takto určená pokuta je primeraná identifikovanému porušeniu zákona č. 250/2012 Z. z., plní represívny aj výchovný účel, nie je pokutou likvidačnou a nevybočuje z medzí ustanovených zákonom č. 250/2012 Z. z.
106. Po preskúmaní postupu a rozhodnutia prvostupňového orgánu dospel odvolací orgán k záveru, že prvostupňový orgán riadne zistil skutkový stav veci, tento skutkový stav následne správne právne posúdil a verifikoval správne závery preukazujúce skutočnosť, že účastník konania nesplnil povinnosť vyplývajúcu zo zákona č. 250/2012 Z. z. a svojím konaním naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu identifikovaného vo výroku napadnutého prvostupňového rozhodnutia.

V. Rozhodnutie odvolacieho orgánu

107. Odvolací orgán, po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu, uvádza, že má za preukázané, že prvostupňový orgán vychádzal zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Vydané rozhodnutie obsahovalo všetky predpísané náležitosti, t. j. obsahové a formálne náležitosti ustanovené v § 47 správneho poriadku a samotný výrok bol formulovaný presne, určito a zrozumiteľne.
108. Odvolací orgán posúdil všetky okolnosti súvisiace s výškou uloženej pokuty a má za to, že pokuta vo výške 1 300,- eur je pokutou primeranou a s takto určenou pokutou súhlasí, pričom rovnako ako prvostupňový orgán, zohľadnil všetky zákonom stanovené hľadiská, ako aj zákonom stanovenú sadzbu za uvedené porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. Takto určená pokuta je primeraná identifikovanému porušeniu zákona č. 250/2012 Z. z., plní represívny aj výchovný účel, nie je pokutou likvidačnou a nevybočuje z medzí ustanovených zákonom č. 250/2012 Z. z.
109. Odvolací orgán zároveň upozorňuje účastníka konania, že pokutu uloženú prvostupňovým orgánom je povinný uhradiť do xx dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia na účet vedený v Štátnej pokladnici, číslo účtu xxxx xxxx xxxx xxxx xxxx xxxx, KS xxxx, VS xxxxxxxxxxxx.

110. Odvolací orgán uplatnil svoju právomoc zhodnotiť kvalitu preskúmaného rozhodnutia nielen z hľadiska jeho zákonnosti, ale aj z hľadiska jeho skutkovej a právnej správnosti. Pretože nezistil dôvody na zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutia, postupoval v súlade s ustanovením § 59 ods. 2 správneho poriadku a odvolaním napadnuté rozhodnutie tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, potvrdil a samotné odvolanie zamietol.

Poučenie:

Toto rozhodnutie je konečné a v súlade s § 59 ods. 4 správneho poriadku sa nemožno proti nemu odvolať. Toto rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Jozef Holjenčík
predseda